

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010449
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419010449.6

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovanej D. H., stíhanej pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/60/2019 zo dňa 22.1.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovanej JI. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/60/2019 zo dňa 22.1.2020, bola obž. D. H. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. v znení účinnom do 31.07.2019 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustila tak, že

dňa 21.01.2019 v čase asi o 06.30 h po spoločne strávenej noci v nočných podnikoch v meste Nová Baňa prišli obvinená D. H., obvinený E. U. a D. A., nar. XX.XX.XXXX, na osobnom motorovom vozidle za Škoda Felícia, EČV: PE-XXXCE, ktoré viedla D. H., k rodinnému domu na adrese S. cesta XXXX/XX, F. Baňa - Stále, ktorého spolumajiteľom je D. A., ktorý sa s D. H. dohodol, že po tom, ako odíde z domu jeho matka I. A.va, nar. XX.XX.XXXX, má prísť dnu do domu na čaj, pričom po odchode matky D.a A. v čase asi o 07.00 h sa D. H. vybrala do rodinného domu, kam s ňou išiel aj E. U., s ktorým sa predtým dohodla, že D.a A. spolu okradnú, kde po vojdení do domu cez odomknuté vstupné dvere, vošla D. H. na poschodie za D.om A.m a pod zámienkou, že ide zavrieť vstupné dvere do domu na chodbe, z komody zo šuplíka odcudzila drevenú šperkovnicu o veľkosti 20 cm x 10 cm x 5 cm, v ktorej sa nachádzali: 1 ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, červené/ žlté o hmotnosti 1,21 g, 1 ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, s bielym očkom, o hmotnosti 2,00 g, 1 ks strieborný prsteň, vzor lístok na hornej strane, o hmotnosti 1,53 g, 1 ks strieborný prsteň, horná strana s vrúbkovaním, o hmotnosti 1,18 g, 1 ks strieborný prívesok v tvare štvorca o veľkosti 1 cm x 0,7 cm, z vrchnej strany so znakom váh, o hmotnosti 0,55 g, 1 ks strieborná retiazka o dĺžke 48 cm, tvar očká, o hmotnosti 1,95 g, 1 ks štrasový náhrdelník o dĺžke 45 cm, bielej farby, kamienky, 1 ks brošňa zo žltého kovu na špendlík v tvare listu s bielym očkom; ktorú následne zniesla dolu, kde ju na chodbe čakal

E. U., ktorému drevenú šperkovnicu podala, ale ešte predtým z nej vybrala 1 ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, červené / žlté o hmotnosti 1,21 g a 1 ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, s bielym očkom, o hmotnosti 2,00 g, ktoré si schovala, ostatné veci s drevenou šperkovnicou zobral E. U., na čo D. H. vybehla na poschodie za D.om A.m, kde boli spolu v jeho izbe, pričom E. U. po tom, čo počul, že sa do domu niekto vracia, vyskočil cez okno v kuchyni, kde skočil na dvor a nakoľko si nestihol zobrať z chodby topánky, ktoré si pred tým vyzul, tak sa cez dvere, ktorými predtým vošiel opäť vrátil do domu a z chodby si zobral svoje topánky a vrátil sa do auta, kde ho prišiel zobrať D. A. po tom, čo jeho matka zistila, že jej bola z domu odcudzená drevená šperkovnica s obsahom rôznych šperkov, ktorú E. U. vrátil, kde z nej chýbali niektoré veci, ktoré následne hľadali po podstienke domu, čo D. H. využila a nepozorovane vybrala spod svojho oblečenia uvedené dva zlaté prstene, ktoré odovzdala s tým, že ich našla a následne E. U. na

požiadanie D.a A. vyvrátil vrecká na bunde, v ktorých mal 1 ks strieborný prsteň, vzor lístok na hornej strane, o hmotnosti 1,53 g a 1 ks štrasový náhrdelník o dĺžke 45 cm, bielej farby, kamienky, následne E. U. a D. H. využili nepozornosti a z miesta utiekli, neskôr I. A.va v uvedený deň v čase asi o 11.00 h našla pred dverami domu ešte spadnutý 1 ks strieborný prsteň, horná strana s vrúbkovaním, o hmotnosti 1,18 g, ktorým konaním obvinení spôsobili I. A.vej, nar. XX.XX.XXXX, bytom S. cesta XXXX/XX, F. T. - J., škodu odcudzením vecí vo výške 329,50 €,

a tohto skutku sa dopustila aj napriek tomu, že Obvodným oddelením VZ Šoporňa bola D. H. dňa 29.12.2018 uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo bloku XXXXXXXX, právoplatná dňa 29.12.2018, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/40/2018-53, zo dňa 18.04.2018, právoplatným dňa 19.05.2018, bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Za toto konanie ju Okresný súd Žiar nad Hronom odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 37 písm. g/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.7.2019 súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Proti tomuto rozsudku cestou svojho zvoleného obhajcu podala odvolanie obž. D. H..

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že nikdy sa nedopustila takého konania, ktoré je jej kladené za vinu. Pokiaľ sa týka pobytu a dôvodu pobytu v dome D.a A., uviedla, že tohto poznala dlhšiu dobu, mali spolu aj intímny pomer, pričom predtým mu nikdy z domu nič nezmizlo, nikdy mu nič neukradla, aj v kritický deň jedinou pohnútkou bola návšteva poškodeného A., ktorý chcel mať s ňou intímny pomer a preto spolu išli. Cestou stretla síce spoluobžalovaného U.ho, bavili sa o tom, a keďže sa nemal ako dostať domov, ona mu prisľúbila, že ho odvezú, ale za ten čas, kým bude u poškodeného A., mal čakať v aute. Ani nepredpokladala, že on nejaké veci išiel do domu kradnúť. Ona sa v dome nikdy voľne nepohybovala, nekradla a bola by hlúposť, keby mala podávať ona šperkovnicu U.mu.

Naviac spoluobž. U. bol v nepriateľskom pomere voči nej, keďže ho niekoľkokrát odmietla a nemala o neho záujem, veľmi ju mrzí, čo si o nej súd myslí, aký má názor na U.ho, ktorý žiaľ pred vykonaním hlavného pojednávania vo veci zomrel.

Keďže sa necíti byť vinná z danej trestnej činnosti, navrhla naviac, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie s tým, že navrhuje ako svedka vypočuť Jána Q., ktorý by mohol dosvedčiť, že sa pred ním spoluobžalovaný U. mal vyjadrovať o tom, že ju bude označovať za osobu, ktorá odcudzila šperky, lebo sa na ňu hneval.

Z tohto dôvodu preto obhajca navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu zároveň pripojil aj prehlásenie D. Q. o tom, že osobne poznal E.a U.ho a tento sa mu mal zdôveriť, že krivo vypovedal proti D. H., lebo že sa jej chcel pomstiť za to, že s ním nechcela mať intímny pomer.

Na podklade podaného odvolania obžalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici potom určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktoré sa obžalovaná nedostavila, ale obhajca obžalovanej predložil prehlásenie obžalovanej, že súhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti, a naviac ešte predložil obhajca v mene obžalovanej návrh na výsluch ďalšieho svedka a to svedka Q. E., ktorý by mohol tak isto potvrdiť, že sa pred ním nebohý U. mal vyjadrovať, že naschvál vypovedal v neprospech obžalovanej, aby sa jej pomstil za to, že ho odmietala ako muža.

Vzhľadom na takéto vyjadrenie obžalovanej, aj predložené prehlásenie, krajský prokurátor navrhol vykonať verejné zasadnutie o odvolaní obžalovanej v jej neprítomnosti, s čím potom po splnení zákonných podmienok súhlasil aj krajský súd a rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovanej len za prítomnosti jej obhajcu.

Obhajca obžalovanej v konečnom návrhu potom na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava odvolacích dôvodov obžalovanej uvedené v jeho odvolaní, ako aj návrhov obžalovanej na výsluch

nových svedkov a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a predmetnú trestnú vec vrátiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor naopak navrhol zamietnuť odvolanie obžalovanej, keďže návrh na výsluch svedkov nepovažuje za dôvodný a išlo by o svedectvo z počutia.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj postup konania a dospel k záveru, že v danom štádiu trestného konania po tak vykonanom dokazovaní a po tak predložených dôkazoch, odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a aj správne tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladajú ust. § 2 ods. 10 Tr.por., resp. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a ako sa vysporiadal s obranou obžalovanej, že sa nedopustila trestnej činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa obžalovaná dopustila žalovanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste, aj tu je rozhodnutie okresného súdu správne, keďže na strane obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale naopak zistil u nej priťažujúcu okolnosť a potom za takejto situácie správne aplikoval aj zvýšenie trestnej sadzby tak, ako to podrobne uviedol na 8. strane odôvodnenia rozsudku a aj s takýmto výrokom okresného súdu sa potom krajský súd v celom rozsahu stotožnil a považuje uložený trest vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne u obžalovanej za zákonný.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovanej sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto skutočnostiach žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, že sa nedopustila žalovanej trestnej činnosti a že si túto celú trestnú činnosť na ňu z pomsty vymyslel spoluobžalovaný E. U., ani krajský súd tejto obrane obžalovanej neuveril. Krajský súd v tomto smere poukazuje najmä na vyjadrenia obžalovanej v prípravnom konaní ako aj na pôvodne podaný odpor voči trestnému rozkazu, ktorý okresný súd po podaní obžaloby voči obžalovanej vydal a to dňa 27.09.2019. Voči tomuto trestnému rozkazu podala obžalovaná odpor, kde v tomto odpore uviedla, že nebude namietat' skutkový stav ako ho prokurátor na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil v podanej obžalobe a ani právnu kvalifikáciu a je predbežne rozhodnutá urobiť vyhlásenie o vine, avšak trest, ktorý jej bol uložený, považuje za neprímerane prísny. Už samotné toto vyjadrenie obžalovanej spochybňuje jej následnú obranu, ktorú použila aj v konaní pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom potom, čo už vedela, že spoluobžalovaný E. U. zomrel, kde popierala akúkoľvek účasť na krádeži. V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že z trestnej činnosti je obžalovaná okrem spoluobžalovaného U.ho usvedčovaná aj výpoveďou D.a A., jeho matky, ale aj ďalšími dôkazmi, založenými v trestnom spise.

Ani krajský súd nemohol uveriť obhajobe obžalovanej, ktorú táto začala aplikovať po určení termínu hlavného pojednávania, resp. po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, že neb. E. U. voči nej krivo svedčil, aby sa jej tak pomstil, že ho odmietala ako chlapa. Svedkov, ktorých za týmto účelom obžalovaná oznámila, ani krajský súd nepovažoval za hodnoverných, pretože takéto ich svedectvo nie je možné žiadnym spôsobom reálne overiť a ani zistiť, či skutočne sa mohli a mali možnosť stretnúť s E.om U.m a či im,

kedy a za akých okolností mal takéto údaje, o ktorých oni tvrdili, že počuli od neho, uvádzať.

Keďže potom krajský súd aj vzhľadom na dôkaznú situáciu založenú v trestnom spise nezistil dôvody pre zmenu vyhláseného rozsudku, či už vo výroku o vine alebo vo výroku o treste, musel potom odvolanie obžalovanej D. H. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por. Z týchto dôvodov potom krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.